

пристигаха младежи да се записватъ въ опълчението и пристигаха не изведнѣжъ, а всѣки день по нѣколко челоуѣка въ рота. Въ втората половина на Май въ ротитѣ имаше доволно подготвени опълченци, които вече можаха да учатъ своитѣ новодошли и по-слаби по учението другари. Това мѣние по нѣкога исказваха и ротнитѣ командири:

— Взводний командиръ Потапенко, не тѣй учишъ! заблѣзваше ротния командиръ, иди се поучи у Радева!

— Овсейчукъ! ще ти назнача Василева да те учи!

Както казахъ по-горѣ, на 11-й Май най-добритѣ показавши успѣхъ въ учението опълченци бѣха прѣименувани въ ефрейторско, а на 20 сѣщий Май мнозина отъ тѣхъ се произведоха и въ унт.-офицерско звание, между които отъ 3-я рота С. Бъчеваровъ, Д. Кисса, П. Грекъ, Феодоръ Кроиторъ, Вас. Стратовъ, Н. Генчевъ, Ж. Поповъ, Г. Дамяновъ, Д. Кънчевъ, С. Митковъ и Т. Саввовъ.

Ротнитѣ командири назначаваха новопроизведенитѣ ефрейтори, а послѣ унт.-офицери, да обучаватъ пристигающитѣ опълченци, което назначение тѣ напълно оправдаваха. Слѣдъ това, ротнитѣ командири и, въобще, всичкитѣ офицери се успокоиха.

При такива обстоятелства опълченцитѣ прѣкараха съкратения курсъ на обучението и то въ единъ срокъ отъ около два мѣсяци, а именно, отъ 7 Априлъ до 29 Май въ това число смѣтнато и прѣкаранитѣ дни отъ 23-й Априлъ до 3-й Май въ походъ отъ Кишиневъ до Плоещъ и устройството на лагери и празничнитѣ дни. Но въ този срокъ прѣкараха учението само онѣзи опълченци, които бѣха зачислени още въ Кишиневъ, а тѣ бѣха сравнително твърдѣ малко; при всичко това опълченцитѣ направиха голѣмъ успѣхъ. Тѣ имаха войнишки изгледъ и добра стойка; взводното учение и „ломка“ на фронта правяха твърдѣ добрѣ — спокойно и увѣрено. Наносянieto съ щика ударъ по чуелото правеха твърдѣ добрѣ, пасивна и полева гимнастика — прѣвѣснодно, а за церемониалния маршъ неможеше по-вече да се иска. Не напразно даже щабсъ-капитанъ Усовъ по нѣкога признаваше направения голѣмъ успѣхъ.

— Гледайте, тѣзи наши „барани“ започнаха да приличатъ на войници, казваше той.